

LICEO SCIENTIFICO STATALE
con sezioni: CLASSICO - LINGUISTICO "BROCCA" - SCIENZE SOCIALI

«ENRICO FERMI»

Via Martiri delle Foibe,1 -25087 Salò (BS)
Tel. 0365/520150 - Fax 0365/521130 – C. F. 87002130174
<http://liceo-efermi.archimedianet.it> e-mail: saloferm@provincia.brescia.it

ISO 9001 CERTIFIED ORGANISATION

Salò, 2006. szeptember 1.

Gent.ma Prof.ssa Melinda Tamás-Tarr
c/o O.L.F.A.
Osservatorio Letterario Ferrara e l'Altrove
Via XXV Aprile 16/A

44100

FERRARA

Lehetőségünk nyílt az Ön által vezetett nagyon szép folyóirat olvasására e megismerésére; csak gratulálni tudunk ezért a tiszteletre méltó munkájáért, amely hozzájárul Olaszország és Magyarország, a kulturális és történelmi szempontból közelálló két nemzet kölcsönös megismeréséhez.

Iskolánk jelenleg az Európai Unió által finanszírozott projekttel van elfoglalva – Comenius-terv -, amelynek résztvevője a móri Táncsics Mihály Gimnázium is.

Májusban kb. egy hétig magyar barátaink vendégei voltunk.

Összeállítottunk egy kis beszámolót erről a nagyszerű élményről; és boldogok lennénk, ha Ön a folyóiratában helyet tudna biztosítani e kis rövid írásunknak, így ezzel mi is hozzájárulhatnánk a két nép barátságának a megerősítéséhez.

Köszönjük figyelmét és jó munkát kívánunk Önnek.

PROJEKT-KOORDINATOR
Prof.ssa Silvia Bissolati

ISKOLAIGAZGATÓ
Prof.ssa Liliana Aimò

PS Örömmel fogadnánk, ha Ön értesítene bennünket az esetleges publikálásról.

A salói (Brescia) „E. Fermi” Gimnázium néhány diákja és tanára 2006. május 23-29-ig a Comenius Terv keretében a móri „Táncsics Mihály” Gimnázium vendégei voltak.

Íme az útról a benyomásaink:

Már leszállt az éj, amikor a repülőgép a ferihegyi repülőtérhez közeledett: a kivilágított magyar főváros csillogó látványa tárult szemünk elé. De csak reggel tudtuk megcsodálni teljes tündöklésében Magyarország fenséges királyi fővárosát.

Az észak-dunántúli, móri „Táncsics Mihály” Gimnáziumi barátok - akiknek vendégei voltunk -, este hat óra felé vártak bennünket, így lehetőség adódott, hogy Észak-Dunántúlra való utazásunk előtt körülnézzünk egy kicsit Budapesten.

Minden város egy nyitott könyv: az utcáik, a városrendezési struktúrájuk, építészetük az emberekről mesélnek, akik ott laktak, mindezek választ jelentenek életük igényeire és szükségleteire, a tevékenységeikre, a történelmükre. Kevés város mesél úgy, mint Budapest: Buda utcáin vagy Pest széles útjain sétálva mindenhol sugárzik a történelem, a büszkeség és a magyarok saját identitásérzése.

Többek között – nagyon sok más között... – a magyar lélek tanúságai közül nagyon hatott ránk a Szabadság-szobor, mely Budapest [Szerk. Mgj.: tévesen csak „Pest”-et írnak] központjának egyik jellegzetessége, különösen most az okos helyreállítás és a tisztogatás idején; épületek, paloták visszatértek eredeti csillogásukhoz, villogásukhoz.

Ezen kívül Budapest tökéletesen tudja párosítani a múltat a modernséggel, az régi épületeket a modern struktúrákkal, ahol a mai Magyarország dolgozik és növekedik, mint ahogy egy magyar barátunk emlékeztetett bennünket: *”a magyar fővárosban nemcsak műemlékek vannak: itt is emberek élnek és dolgoznak!”*.

Magyarország nemcsak a fővárosból áll! Magyarországot jelentenek a kellemesen lankás, zöld dombok, az ezernyi üdülőhely, a végtelen és buja szőlőültetvények és virágos mezők. A kisváros Mór tökéletesen példázza a kis Magyarországot, ami talán kevésbé jegyzett a nagy turisztikai központokban, de biztos, hogy nem kevésbé szép és nem kevésbé autentikus.

De a legjobban az emberek vendégszeretete fogott meg: ne nehezteljének ránk a lengyel, német és szlovák barátaink, akik részt vettek a találkozásainkon, de mi a magyarokhoz egy különleges érzéssel kötődünk. Tanulók, tanárok, szülők szívélyesen és melegen fogadtak bennünket: rögtön otthon éreztük magunkat.

Azt mondtuk, hogy Mór példázza a vidéki Magyarországot: ott ismertük meg a magyar mindennapokat, az életvitelüket, étkezési szokásaikat - amelyek nagyban különböznek a mienktől, de ennek ellenére felettébb megigézők! -, a hagyományokat és a modernséget, a műemlékeket, a régi pincéket, templomokat, parkokat, múzeumokat...

Az utána következő napokban barátaink elvittek bennünket Magyarország történelmi gyöngyszemeinek városaiba: Veszprémbe és Székesfehérvárra. Valóban megbabonázza az embert az a sok tanúskodó művészeti és kulturális emlék.

Majd következett a Balaton. És valóban – mi, akik a Garda-tóról jövünk –, otthon éreztük magunkat. Balatonnak különleges bája van: egy tó, amelyik hasonló, de ugyanakkor eltérő is a mi Gardánktól. Hajózva a vizén – azon a napon vihar közeledett – láthattuk a hullámai között a zöldnek s az azúrkéknek számtalan árnyalatát, amely ezen a hatalmas víztükroren egy szuggesztív palettát tárt elénk.

Végül a tihanyi Apátság következett, Magyarország történelmének egy másik gyöngyszeme.

Kis nosztalgiával búcsút vevén móri barátainktól a repülőgépre indulás előtt megmaradt időnk Budapest látogatásának befejezésére fordítottuk: a Városliget, a Hősök tere, a mitikus földalatti következett, s legvégül a Váci utcai séta.

Úgy mondják, ha a Buda vári Mátyás-kútba egy pénzérmét dobnak, biztos hogy visszatérnek Magyarországra. Mi megtettük: biztos, hogy visszamegyünk!

*A salói (Bs) „E. Fermi” Gimnázium tanulói és tanárai,
akik a móri úton résztvettek – 2006. május*

Traduzione di/Fordította © Dr. Bonaniné Tamás-Tarr Melinda
© OSSERVATORIO LETTERARIO FERRARA E L'ALTROVE
Ferrara

2006. szeptember. 5.

Link:

Az olasz eredeti levél és beszámoló: <http://www.osservatorioletterario.net/Comeniusresoconto.pdf>